

Ons kenmerk DOC-00344571
Zaaknummer 2021-207925
Bijlage(n)

Maastricht 06 oktober 2022
Verzonden 10 oktober 2022

Ontwerpbesluit van Gedeputeerde Staten van
Limburg

Verzoek tot intrekking vergunning Wet natuurbescherming

Artikel 5,4, eerste en tweede lid, Wet
natuurbescherming

Champignonkwekerij met houtkachel te Venray

Zaaknummer: 2021-207925

1. Aanleiding

Bij besluit van 15 juni 2017, met zaaknummer 2016-0605, is een vergunning ex artikel 19d van de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw 1998) verleend voor het in de nabijheid van meerdere Natura 2000-gebieden oprichten van een (houtgestookte) stookinstallatie nabij een reeds bestaande champignonkwekerij, gelegen aan de Rouwkuilenweg 43 te Ysselsteyn.

Ten aanzien van voornoemde vergunning is bij brief van 21 oktober 2021, ontvangen op 12 november 2021, een verzoek tot intrekking dan wel wijziging ingediend door de XXX (hierna: XXX).

Naar aanleiding van dit verzoek hebben wij onderzocht of de voornoemde vergunning intrekking behoeft op grond van de aangevoerde gronden.

2. Procedure

2.1 Voorbereiding besluit

Dit besluit is voorbereid met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht en Hoofdstuk 5 van de Wet natuurbescherming.

2.2 Inspraak

Het voorliggende ontwerp van het besluit op het verzoek zal gedurende zes weken voor eenieder ter inzage liggen in het gouvernement te Maastricht. Gedurende deze termijn kan eenieder bij ons college schriftelijk, mondeling en per e-mail zienswijzen over dit ontwerp naar voren brengen. Vervolgens zullen wij, na afweging van de naar voren gebrachte zienswijzen, een definitief besluit op de aanvraag nemen. Tegen dat besluit staat vervolgens beroep open bij de rechtbank en hoger beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

3. Beoordelingskader

3.1 Algemeen

Artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb heeft betrekking op de vergunningplicht in verband met Natura 2000-gebieden (Habitatrichtlijn- en Vogelrichtlijngebieden) binnen en buiten Nederland. Op 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming (verder: Wnb) in werking getreden. De Wnb vervangt onder meer de Nbw 1998. Uit artikel 9.10, eerste lid, van de Wnb volgt dat voornoemde vergunning vanaf 1 januari 2017 wordt behandeld overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de Wnb. Dat laatste heeft onder meer tot resultaat dat voornoemde vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 vanaf 1 januari 2017 geldt als een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb.

Op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor het realiseren van projecten of het verrichten van andere handelingen die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of andere handelingen die de natuurlijke kenmerken van het gebied kunnen aantasten.

Bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dient rekening te worden gehouden met de gevolgen die het project of de andere handeling kan hebben voor een Natura 2000-gebied, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor dat gebied. Heeft een aangevraagde vergunning betrekking op een project dat afzonderlijk of in combinatie met andere projecten of plannen, significant negatieve effecten kan hebben voor een Natura 2000-gebied, dan dient op grond van het bepaalde in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb een passende beoordeling te worden gemaakt van de gevolgen voor het gebied, waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen. Is een passende beoordeling vereist, dan kan de aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb in principe slechts worden verleend, indien op grond van de passende beoordeling de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet zullen worden aangetast. Daarbij geldt dat bij de passende beoordeling het positieve effect van mitigerende maatregelen mag worden betrokken.

Bestaat op grond van de passende beoordeling (inclusief de daarbij betrokken mitigerende maatregelen) niet de vereiste zekerheid, dan kan een aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb niettemin worden verleend in het uitzonderlijke geval dat bij toetsing blijkt dat geen Alternatieve oplossingen voor handen zijn, sprake is van Dwingende redenen van openbaar belang en Compenserende maatregelen worden getroffen. Oftewel in voorkomend geval dat de zogenaamde ADC-toets met succes wordt doorlopen.

3.2 Artikel 5.4 Wet natuurbescherming – intrekingsgronden

In artikel 5.4, eerste en tweede lid, van de Wet natuurbescherming is geregeld wanneer een vergunning op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming (voorheen artikel 19d van de Natuurbeschermingswet 1998) kan of moet worden ingetrokken.

Een vergunning kan worden ingetrokken als:

- *de houder van een vergunning, onderscheidenlijk ontheffing in strijd handelt met de hem verleende vergunning, onderscheidenlijk ontheffing of de daaraan verbonden voorschriften of beperkingen;*
- *de gegevens op grond waarvan de vergunning, onderscheidenlijk ontheffing is verleend zodanig onjuist of onvolledig blijken te zijn dat, waren de juiste gegevens bekend geweest, een andere beslissing zou zijn genomen;*
- *de vergunning, onderscheidenlijk ontheffing in strijd met wettelijke voorschriften is verleend, of*
- *de omstandigheden sedert het tijdstip waarop de vergunning, onderscheidenlijk ontheffing is verleend zodanig zijn gewijzigd, dat deze niet, niet zonder beperkingen of voorwaarden, of onder andere beperkingen of voorwaarden zou zijn verleend, indien deze omstandigheden op het tijdstip waarop de vergunning, onderscheidenlijk ontheffing is verleend zouden hebben bestaan.*

Een vergunning wordt ingetrokken of gewijzigd:

- *indien dat nodig is ter uitvoering van artikel 6, tweede lid, van de Habitatrichtlijn.*

4. Overwegingen

4.1 Achtergrond verleende Wnb-vergunning

Bij besluit van 15 juni 2017, met zaaknummer 2016-0605, is een vergunning ex artikel 19d van de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw 1998) verleend voor het in de nabijheid van meerdere Natura 2000-gebieden oprichten van een (houtgestookte) stookinstallatie nabij een reeds bestaande champignonkwekerij, gelegen aan de Rouwkuilenweg 43 te Ysselsteyn.

Geconcludeerd is dat gelet op de instandhoudingsdoelstellingen de aangevraagde activiteiten geen (significante) negatieve effecten zullen veroorzaken op de relevante Natura 2000-gebieden. Derhalve hebben wij op 15 juni 2017 definitief op de aanvraag beslist, waarbij voornoemde vergunning is verleend.

Overigens merken wij op dat wij bij besluit van 26 maart 2021 de tenaamstelling van het besluit van 15 juni 2017, met kenmerk 2017/42468 (zaaknummer 2016-0605) op grond van art. 2.7 van de Wet natuurbescherming, hebben gewijzigd. Deze vergunning is op naam van Organic Nutrition Centre B.V. is komen te staan.

4.2 Intrekkingverzoek ex artikel 5.4 Wnb

Het intrekkingverzoek heeft betrekking op artikel 5.4, eerste lid, sub c en tweede lid, Wnb. Ter onderbouwing wordt aangevoerd dat de vergunning ten onrechte is verleend op basis van de passende beoordeling die aan het Programma Aanpak Stikstof (PAS) ten grondslag heeft gelegen en daarmee in strijd is met artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb. Daarnaast wordt aangevoerd dat door het ontbreken van een deugdelijke passende beoordeling niet vaststaat dat de natuurlijke kenmerken van de omliggende Natura 2000-gebieden niet worden aangetast.

Daarbij stelt de indiener dat de vergunning op grond van voorschrift 7.3 (2 jaar realisatietermijn) had moeten komen te vervallen.

Tot slot stelt indiener dat de vergunning geen ammoniakemissie toe staat en dat er geen transportbewegingen zijn vergund.

4.3 In strijd met wettelijke voorschriften is verleend

Op grond van artikel 5.4, eerste lid, sub c, van de Wnb kan een verleende vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van diezelfde wet worden ingetrokken of gewijzigd, indien de vergunning in strijd met wettelijke voorschriften is verleend.

Ter onderbouwing van het intrekkingverzoek is aangegeven dat de vergunning ten onrechte is verleend op basis van de passende beoordeling die aan het Programma Aanpak Stikstof (PAS) ten grondslag heeft gelegen. Daarbij wordt de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna RvS) van 29 mei 2019 (ECLI:NL:RVS:2019:1603) genoemd. Volgens verzoeker is de onderhavige vergunning in strijd met artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb genomen. Ons college is van mening dat de betreffende vergunning niet in strijd met wettelijke voorschriften is verleend. Ten tijde van het nemen van het bestreden besluit werd voldaan aan de dan geldende relevante wettelijke bepalingen.

Bovendien wordt met de term 'wettelijk voorschrift' in 5.4, eerste lid, sub c, van de Wnb, gedoeld op een *nationaal* bestuursrechtelijk begrip, dat niet ziet op bepalingen uit Europese richtlijnen, zoals het bepaalde in artikel 6, tweede lid, Habitatrichtlijn.

Artikel 5.4, eerste lid, Wnb betreft een discretionaire bevoegdheid: GS komt beoordelingsruimte toe. Op grond van het eerste lid van artikel 5.4 Wnb kan – indien een afweging van de daarbij betrokken belangen daar in redelijkheid aanleiding toe geeft – een verleende vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb worden ingetrokken of gewijzigd. Wij achten het belang van vergunninghouder dermate zwaarwegend dat wij een wijziging of intrekking van de vigerende Wnb-vergunning als onevenredig beschouwen.¹ Daarvoor is van belang dat in r.o. 32.7 van de aangehaalde PAS-uitspraak van 29 mei 2019 wordt vermeld dat 'vergunningen en tracébesluiten (en eventuele andere toestemmingsbesluiten genoemd in artikel 19km van de Nbw 1998) die met toepassing van het PAS zijn verleend en die in rechte onaantastbaar zijn, het rechtgevolg behouden dat zij hebben. Een vergunninghouder mag dus aan een onaantastbare vergunning rechtszekerheid ontleen.

In die afweging wordt ook meegenomen dat het natuurbelang dat met de intrekking of wijziging gediend zou zijn, gering is. De hoogste depositie als gevolg van de activiteit (de beoogde situatie op zichzelf beschouwt) op een voor stikstofgevoelig habitatype in het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied 'Boschhuizerbergen' bedraagt –afgezet tegen de totale achtergronddepositie– slechts 0,029% van de totale achtergronddepositie van dit gebied². Voor het Natura 2000-gebied 'Deurnsche Peel en Mariapeel' gaat het om slechts 0,018% van de totale achtergronddepositie³.

4.4 Nodig is ter uitvoering van artikel 6, tweede lid, van de Habitatrichtlijn

Op grond van artikel 5.4, tweede lid, van de Wnb wordt een verleende vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van diezelfde wet ingetrokken of gewijzigd indien dit nodig is ter uitvoering van artikel 6, tweede lid, van de Habitatrichtlijn.

Artikel 6, tweede lid, van de Habitatrichtlijn bepaalt kortgezegd dat lidstaten passende maatregelen moeten treffen om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in de speciale beschermingszones niet verslechtert en er geen storende factoren optreden voor de soorten waarvoor de zones zijn aangewezen. In het intrekkingverzoek wordt aangevoerd dat het nodig is om als passende maatregel ex art 6, tweede lid Habitatrichtlijn de vergunning van 1 september 2016 in te trekken of te wijzigen, teneinde de effecten die het bedrijf heeft op de natuurwaarden weg te nemen.

¹ ECLI:NL:RVS:2021:71, r.o. 6.5

² Gebaseerd op de versie van AERIUS Calculator ten tijde van vergunningverlening en rekening houdende met de meest recente versie van de Regeling Ammoniak en Veehouderij. Het gaat om een hoogste depositie van 0,47 mol en een achtergronddepositie van 1.606,14 mol/ha/j mol voor het N2000 gebied "Boschhuizerbergen".

³ Zie de opmerkingen in voetnoot 2. Voor 'Deurnsche Peel en Mariapeel' gaat het om een hoogste depositie van 0,36 mol mol en een achtergronddepositie van 1.902,20 mol.

Het begrip 'passende maatregelen' is niet verder gedefinieerd in de wet. In de uitspraak van de RvS van 29 mei 2019 wordt er wel een definitie gegeven: 'Maatregelen gericht op het voorkomen van verslechtingen en verstoringen die een significant effect kunnen hebben op de soorten en typen waarvoor een Natura 2000-gebied is aangewezen. Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna ook: Hof) noemt deze maatregelen ook preventieve maatregelen'.

Bij het bepalen van een dergelijke passende of preventieve maatregel komt de lidstaat een keuzevrijheid toe (Grüne Liga Sachsen ECLI:EU:C:2016:10). Verder is in de uitspraak van de Afdeling van 20 januari 2021, de Logtsebaanuitspraak, uiteengezet wanneer in dit verband tot intrekking of wijziging moet worden overgegaan. Samengevat blijkt hieruit het volgende:

- Daar waar hoge stikstofbelasting leidt tot verslechting van natuurwaarden zijn passende maatregelen nodig, die onder meer gericht zijn op de daling van de stikstofdepositie in het betrokken Natura 2000-gebied;
- De intrekking of wijziging van een natuurvergunning voor een activiteit die bijdraagt aan die verslechting, is een dergelijke passende maatregel;
- Bij de keuze welke passende maatregelen nodig zijn, komt het bevoegd gezag beoordelingsruimte toe;
- Alleen als intrekking of wijziging van een natuurvergunning de enige mogelijke passende maatregel is, moet het bevoegd gezag daartoe overgaan;
- Als er ook andere passende maatregelen getroffen kunnen worden, mag intrekking of wijziging achterwege blijven. Wel moet dan inzichtelijk worden gemaakt met welke maatregelen uitvoering wordt of zal worden gegeven aan de noodzakelijke daling van stikstofdepositie binnen een afzienbare termijn. Is er geen zicht op andere maatregelen, dan komt intrekking of wijziging van de natuurvergunning in beeld, met name als die intrekking of wijziging wel binnen afzienbare termijn tot relevante verbetering kan leiden.

Ook het Adviescollege Stikstofproblematiek (onder leiding van de heer XXX) gaat in haar advies in op de verhouding tussen intrekking van een vergunning en de mogelijkheid tot het nemen van andere passende maatregelen. Zij vermeldt daarover: *"Het Adviescollege merkt op dat in verband met de behoud- en herstopgave ook de wijziging of intrekking van bestaande vergunningen worden genoemd. Het Adviescollege wijst erop dat een dergelijke verstrekende maatregel ten aanzien van individuele bedrijven alleen aan de orde kan zijn indien wordt aangetoond dat intrekking of wijziging van de toestemming voor deze specifieke activiteit de enige passende maatregel is om verslechting of significante verstoringen te voorkomen, ofwel indien een dergelijke maatregel onderdeel uitmaakt van generiek beleid voor een gebied of sector."*

Het is dus niet opportuun om, zonder nader onderzoek naar mogelijke (andere) passende maatregelen, primair over te gaan tot het intrekken van vergunningen.

Naar aanleiding van het eerste advies van het bovengenoemde adviescollege ('Niet alles kan') zijn de eerste (bron-) maatregelen aangekondigd.

Er is gekozen voor een verlaging van de maximumsnelheid op snelwegen, ammoniakreductie via veevoermaatregelen en er is de 'Regeling provinciale aankoop veehouderijen nabij natuurgebieden' vastgesteld als extra mogelijkheid om te stoppen voor agrarische bedrijven met hoge stikstofuitstoot die dichtbij Natura-2000 gebieden gevestigd zijn.

Bovendien is de Wet Stikstofreductie en Natuurverbetering (Wsn) op 1 juli 2021 in werking getreden.⁴

Doel en strekking van deze wet is er voor te zorgen dat de natuur sterker wordt en dat de stikstofuitstoot en -depositie omlaag gaat. Op den duur moet de achtergrondconcentratie lager worden dan de kritische depositiewaarden (KDW) voor de beschermde natuur.

De Wsn bepaalt via het ingevoegde artikel 1.12a, eerste lid, Wnb concrete resultaatsverplichtingen wat betreft het percentage van het areaal van de voor stikstofgevoelige habitats in natura 2000-gebieden dat niet hoger mag zijn dan de KDW, te weten:

- a. 2025: 40% van het betreffende areaal onder de KDW;
- b. 2030: 50% van het betreffende areaal onder de KDW;
- c. 2035: 74% van het betreffende areaal onder de KDW.

In het Coalitieakkoord van het kabinet-Rutte IV is overigens besloten deze doelen naar voren te halen, naar 2030.

Om deze verplichtingen te bereiken zal conform artikel 1.12b Wnb een programma worden vastgesteld waarin onder andere maatregelen zijn opgenomen om de vermindering van stikstofdepositie te bereiken. Ter uitwerking van dat programma stellen gedeputeerde staten een gebiedsplan vast (artikel 1.12fa Wnb) waarin gebiedsgericht onder andere de verwachte gevolgen van de maatregelen worden beschreven. Inmiddels is het ontwerpprogramma op 24 mei 2022 gepubliceerd. Dit ontwerpprogramma is opgesteld op basis van plannen van het vorige kabinet. De aangepaste doelstellingen uit het coalitieakkoord en het transitiefonds voor het versnellen en verbreden van de stikstofaanpak zijn nog niet opgenomen. Vanaf medio 2023 wordt het programma geactualiseerd op basis van de dan beschikbare gebiedsplannen, monitoringsgegevens en de verdere uitwerking van het coalitieakkoord. Het Programma Stikstofreductie en Natuurverbetering zorgt voor de uitvoering, monitoring en eventuele bijsturing van deze maatregelen en daarmee ligt er een stevige basis van de structurele stikstofaanpak waarbij invulling wordt gegeven aan de plannen van het vorige kabinet (waarvoor 7 miljard euro beschikbaar is).

Elke sector levert een bijdrage en kan rekenen op financiële ondersteuning. Voor de landbouw betekent dit een omslag naar toekomstbestendige (kringloop)landbouw met zo min mogelijk emissies. Er komen middelen voor investeringen in duurzame stallen, minder eiwit in veevoer en betere mestaanwending. Daarnaast komt er een omschakelprogramma duurzame landbouw van 175 miljoen euro om boeren te helpen deze stappen te zetten. Voor boeren die vrijwillig willen stoppen komt er ook geld beschikbaar. Op 10 juni 2022 is de startnotitie van het Nationaal Programma Landelijk Gebied (NPLG) bekend gemaakt met daarin de hoofdlijnen van het NPLG en per provincie de richtinggevende stikstofreductiedoelen.

⁴ Stb. 2021, 140

Provinciaal niveau

Naast deze generieke aanpak is er gekozen voor een gebiedsgerichte aanpak die onder andere aansluit op de maatregelen op landelijk niveau. Er is immers maatwerk nodig. Op provinciaal niveau is in dit kader onder meer door ons College op 28 januari 2020 het Aanvalsplan Stikstof Limburg (hierna: Aanvalsplan) vastgesteld met daarin een gestructureerde aanpak om de stikstofdepositie in de stikstofgevoelige Limburgse natuurgebieden substantieel te verminderen. In deze gebiedsgerichte aanpak wordt per gebied onderzocht welke bronnen een negatieve invloed hebben op de natuurkwaliteit en waar ontwikkelingen mogelijk zijn. Daarbij wordt niet alleen gekeken naar de land- en tuinbouwsector, maar ook naar andere sectoren zoals industrie, mobiliteitsaspecten, energie- en bouwsector.

Meer concreet is in bijlage 2 van het Aanvalsplan een overzicht van herstelmaatregelen weergegeven welke in de periode 2021-2025 worden uitgevoerd. Hieruit blijkt dat ten aanzien van de Natura 2000-gebieden 'Roerdal' en 'Meinweg' enerzijds versnellingsmaatregelen worden getroffen en anderzijds aanvullende maatregelen plaatsvinden. Daarnaast geldt dat herstelmaatregelen die reeds in het kader van de PAS zijn of worden uitgevoerd in de betrokken Natura 2000-gebieden ook nog steeds van kracht zijn of (versneld) worden uitgevoerd.

Bovendien is op 18 februari 2022 de Limburgse Aanpak Stikstofreductie en Natuurverbetering vastgesteld. Dit is betreft een kader stellende aanpak en is in grote lijnen een voortzetting en actualisatie van het Aanvalsplan. Het beval een concretere aanpak gericht op de doelrealisatie van de Wet natuurbescherming, met als belangrijkste actielijnen onder andere Natuurverbetering en biodiversiteitsherstel en inzet op de reductie van stikstofdepositie op stikstofgevoelige natuur.

In de wetenschap dat in de betrokken Natura 2000-gebieden reeds passende maatregelen, gericht op de behoud- en herstelopgave van de voor stikstofgevoelige habitattypen, zijn of (versneld) worden genomen - en andere passende maatregelen zoals hierboven genoemd van kracht zijn die effectiever zijn - achten wij het intrekken of wijzigen van deze onherroepelijke Wnb-vergunning geen passende maatregel die tot relevante verbetering binnen afzienbare termijn kan leiden. De vigerende vergunning heeft slechts een zeer klein effect op de relevante Natura 2000-gebieden. Zoals reeds eerder aangegeven bedraagt de hoogste depositie als gevolg van de activiteit (de beoogde situatie op zichzelf beschouwd) op een voor stikstofgevoelig habitatype in het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied 'Roerdal' –afgezet tegen de totale achtergronddepositie- slechts 0,10% van de totale achtergronddepositie van dit gebied. Dit betekent dat verreweg het merendeel van de (achtergrond)depositie die plaatsvindt op deze locatie helemaal niet afkomstig is van initiatiefnemer. Intrekking dan wel wijziging van de betreffende Wnb-vergunning zal dan ook niet leiden tot relevante verbeteringen van de natuurwaarden.

Daarmee is het intrekken van deze vergunning niet een noodzakelijke passende maatregel zoals bedoeld in artikel 6, tweede lid Habitatrichtlijn.

4.7 Rechtszekerheid

In r.o. 32.7 van de door indiener aangehaalde PAS-uitspraak van 29 mei 2019 wordt vermeld dat *“Vergunningen en tracébesluiten (en eventuele andere toestemmingsbesluiten genoemd in artikel 19 km van de Nbw 1998) die met toepassing van het PAS zijn verleend en die in rechte onaantastbaar zijn, het rechtsgevolg behouden dat zij hebben. Een initiatiefnemer die voor een activiteit die stikstofdepositie veroorzaakt een vergunning heeft die met toepassing van het PAS- beoordelingskader is verleend en die in rechte onaantastbaar is, heeft na deze uitspraak dus nog steeds een vergunning voor die activiteit”*. Oftewel een vergunninghouder mag aan een onaantastbare vergunning rechtszekerheid ontleen.

Het bestaan van deze rechtszekerheid, alsook het feit dat reeds (andere) passende maatregelen worden genomen en via de uit te voeren gebiedsgerichte aanpak zullen worden genomen, alsmede het beperkte effect dat uitgaat van het intrekken van de vergunning, leidt tot het oordeel dat, gezien de betrokken belangen, in redelijkheid geen aanleiding bestaat om de betrokken vergunning in te trekken of te wijzigen.

Dit wordt versterkt door het feit dat de intrekings- of wijzigingsgronden die worden aangevoerd, omstandigheden betreffen waarop de vergunninghouder geen invloed kan uitoefenen. Het intrekken vormt derhalve een des te grotere inbreuk op het belang van de rechtszekerheid van de vergunninghouder.

4.8 Vergunning niet gerealiseerd

Aangegeven wordt dat de vergunning niet binnen de hiervoor gestelde termijn van 2 jaar is gerealiseerd en dat de vergunning had moeten worden ingetrokken (voorschrift 7.3 van het definitieve besluit). Hierover merken wij op dat er inderdaad een bepaling in de destijds geldende ‘beleidsregels toedeling ontwikkelingsruimte segment 2’ was opgenomen. Deze luidde als volgt:

“Het project of de andere handeling waarvoor ontwikkelingsruimte is toegedeeld dient binnen twee jaar, na het onherroepelijk worden van het toestemmingsbesluit waarbij de ontwikkelingsruimte is toegedeeld, te zijn gerealiseerd onderscheidenlijk verricht. Na twee jaar kan ons college het hiervoor vastgestelde toestemmingsbesluit (al dan niet gedeeltelijk) intrekken of wijzigen of, indien het om een omgevingsvergunning gaat en ons college in zoverre geen bevoegd gezag is, het bevoegde gezag met betrekking tot de omgevingsvergunning verzoeken het toestemmingsbesluit (al dan niet gedeeltelijk) in te trekken of te wijzigen”.

Belangrijk om te vermelden is dat het hier gaat om een zogenaamde ‘kan’ bepaling. Dit wil zeggen dat GS de beleidsvrijheid had om eventueel de vergunning in te trekken. Van deze mogelijkheid is geen gebruik gemaakt. Inmiddels is het project gerealiseerd en bestaat er geen aanleiding om op grond van dit voorschrift alsnog de vergunning in te trekken, de activiteit is immers gerealiseerd.

4.9 Ammoniakemissie maakt geen onderdeel uit van de vergunning

Het klopt dat in de ten aanzien van de teelt van champignons geen emissie van NH₃ is de vergunning is opgenomen.

Organic heeft echter op 1 juni 2022 nieuwe metingen laten verrichten. Op basis van de resultaten van deze metingen heeft Organic een nieuwe AERIUS-verschilberekening opgesteld en aangeleverd, waarbij bedoelde emissie van NH₃ wel is mee berekend. Uit deze verschilberekening blijkt eveneens dat er geen sprake is van een toename van stikstofdepositie op een of meer stikstofgevoelige Natura 2000-gebieden, ten opzichte van de bij de vigerende Wnb-vergunning toegestane stikstofdepositie. Artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb wordt derhalve niet overtreden.

Ten aanzien van het aantal vervoersbewegingen welke zullen plaatsvinden in de beoogde situatie zijn dit 21 zware vrachtbewegingen per dag. Daarnaast zullen er 40 lichte verkeersbewegingen per dag plaatsvinden. Ten behoeve van de ondersteuning van bedrijfsprocessen zal een tevens een loader (shovel) worden ingezet. De bijdragen ten aanzien van de vervoersbewegingen laten zien dat er geen natuurgebieden met rekenresultaten hoger dan de drempelwaarde zijn.

4.10 Conclusie

Volgens de uitspraak van de Raad van State van 20 januari 2021⁵ kan het college ervoor kiezen om de intrekking af te wijzen indien inzichtelijk is op welke wijze invulling wordt gegeven aan de beoordelingsruimte die het college heeft bij de keuze van de te treffen maatregelen. Het college kan dat volgens de Raad van State doen door uit te leggen welke andere maatregelen zijn of zullen worden getroffen, binnen welk tijdspad de maatregelen worden uitgevoerd en wanneer verwacht wordt dat deze effectief zijn. Gelet op bovengenoemde ontwikkelingen, waarbij o.a. de Wet stikstofreductie en natuurverbetering concrete resultaatsverplichtingen oplegt, waar programma's en gebiedsplannen maatregelen beschrijven die gemonitord worden en bovendien geld wordt gereserveerd voor het nemen van die maatregelen, wordt het intrekkingverzoek afgewezen.

⁵ ECLI:NL:RVS:2021:71

5. Besluit

Gelet op het bepaalde in de Wet natuurbescherming, het intrekkingverzoek van 21 oktober 2021, ontvangen op 12 november 2021, en voorgaande overwegingen, besluiten wij de door ons verleende natuurvergunning van 5 juni 2017, ten aanzien van het oprichten van een (houtgestookte) stookinstallatie nabij een reeds bestaande champignonkwekerij, gelegen aan de Rouwkuilenweg 43 te Ysselsteyn, niet te wijzigen of in te trekken.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

C.B.H.P. Deben-Erens
clustermanager Vergunningen, Toezicht en Handhaving
Team Vergunningen

6. Afschriften

Dit besluit is verzonden aan de indiener van het verzoek. Een afschrift van dit besluit is verzonden aan:

- Organic Nutrition Centre B.V., Rouwkuilenweg 43, 5813 BH te Ysselsteyn, als besluit op de aanvraag;
- Adviesbureau Pijnenburg, Spoorweg 4, 5963 NJ te Horst;
- Bureau Leefomgeving BV, Schoolstraat 7, 5961 EE Horst
- Burgemeester en Wethouders van de gemeente Venray, Postbus 500, 5800 AM te Venray.